

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Istungidokument

LÕPLIK
A6-0158/2007

25.4.2007

RAPORT

Kashmir: praegune olukord ja tulevikuväljavaated
(2005/2242(INI))

Väliskomisjon

Raportöör: Baroness Nicholson of Winterbourne

SISUKORD

lehekülg

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
SELETUSKIRI	18
MENETLUS	24

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

Kashmiri kohta: praegune olukord ja tulevikuväljavaated (2005/2242(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma hiljutisi resolutsioone Jammu ja Kashmiri kohta, eelkõige 29. septembri 2005. aasta resolutsiooni „ELi ja India suhted: strateegiline partnerlus”¹, 17. novembri 2005. aasta resolutsiooni Kashmiri kohta², 18. mai 2006. aasta resolutsiooni inimõiguste olukorda maailmas 2005. aastal käsitleva aastaaruande ja ELi poliitika kohta antud valdkonnas³, 28. septembri 2006. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu majandus- ja kaubandussuhete kohta Indiaga⁴, 22. aprilli 2004. aasta resolutsiooni ELi ja Pakistani koostöölepingu kohta⁵ ning 22. aprilli 2004. aasta resolutsiooni olukorra kohta Pakistanis⁶;
- võttes arvesse kõiki Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Julgeolekunõukogu resolutsioone kõnealuses küsimuses 1948. aastast 1971. aastani;⁷
- võttes arvesse ÜRO Inimõiguste Nõukogu ja selle eelkäija, ÜRO Inimõiguste Komisjoni paljude töörühmade ja raportöride ning rahvusvaheliste inimõiguste organisatsioonide väljendatud muret seoses inimõiguste rikkumistega Kashmiris;
- võttes arvesse 1960. aastal sõlmitud Induse vesikonna lepingut;
- võttes arvesse väliskomisjonis 2004. aasta novembris vastu võetud parlamendi *ad hoc* delegatsiooni Jammu ja Kashmiri visiidi raportit;
- võttes arvesse 8. oktoobril 2005 Jammu ja Kashmiri tabanud laastavat maavärinat;
- võttes arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Peaassamblee 14. novembri 2005. aasta resolutsiooni nr A/RES/60/13, milles kiidetakse valitsusi ja rahvaid, kes osalevad maavärina tagajärgede likvideerimise ja ülesehitustoimingutes;
- võttes arvesse Pakistani Islamivabariigi presidendi Musharrafi 12. septembri 2006. aasta visiiti väliskomisjoni;
- võttes arvesse 13. oktoobril 2006 Helsingis toimunud Euroopa Liidu ja India 7. tippkohtumist;
- võttes arvesse uusi rahuga seotud jõupingutusi Kashmiris alates vaherahuleppe jõustumisest 2003. aastal ning sellele järgnenud president Musharrafi töotust 2004. aasta

¹ ELT C 227 E, 21.9.2006, lk 589.

² ELT C 280 E, 18.11.2006, lk 469.

³ ELT C 297 E, 7.12.2006, lk 341.

⁴ *Vastuvõetud tekstid*, P6_TA(2006)0388.

⁵ ELT C 104 E, 30.4.2004, lk 988.

⁶ ELT C 104 E, 30.4.2004, lk 1040.

⁷ Vt seletuskirja lisa.

jaanuaris, et Pakistani territooriumi ei kasutata piiritaguseks terrorismiks, India peaministri Manmohan Singhi tulevikkuvaatavat plaani, et „piire ei saa kaotada, küll aga vähendada nende olulisust”, ning 17. jaanuaril 2007. aastal alanud järjekordset rahukõneluste vooru;

- võttes arvesse kindral Musharrafi hiljuti avaldatud neljapunktilist kava Kashmiri konflikti lahendamiseks (jätta muutmata Jammu ja Kashmiri piirid, võimaldada inimeste vaba liikumine üle kontrolljoone, alustada järkjärgulist demilitariseerimist ning luua omavalitsus koos ühise, Indiat, Pakistani ja Kashmiri hõlmava järelevalvesüsteemiga) ning samuti peaminister Singhi soovitus koostada ulatuslik rahu, julgeoleku ja sõpruse leping;
 - võttes arvesse India välisministri Pranab Mukherjee 13. jaanuaril 2007 alanud Pakistani- visiiti, mille käigus allkirjastati neli usalduse suurendamisele suunatud lepingut;
 - võttes arvesse rahvusvahelise kriisirühma 11. detsembri 2006. aasta raportit nr 125 Aasia kohta ning Freedom House'i, Human Rights Watchi ja USA välisministeeriumi raporteid inimõiguste kohta;
 - võttes arvesse parlamendi raportööri 2006. aasta juunis toimunud visiite mõlemale poole kontrolljoont;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
 - võttes arvesse väliskomisjoni raportit (A6-0158/2007),
- A. arvestades, et endise Jammu ja Kashmiri Vürstiriigi vaidlusalune territoorium on jaotatud osadeks, mida praegu haldavad India Vabariik, Pakistani Islamivabariik ja Hiina Rahvavabariik, ning et selle territooriumi rahvaarv kokku on 13,4 miljonit;
- B. arvestades, et suurel osal Jammu ja Kashmiri aladel, eelkõige Gilgitis ja Baltistanis, valitseb äärmine vaesus ja mahajäämus, tohutud puudused algtasemel kirja- ja arvutusoskuses ning arstiabi kättesaadavuses, puuduvad demokraatlikud struktuurid ning suured puudujäägid on õigusriigi ja õigluse valdkonnas; ning arvestades, et kogu Jammu ja Kashmiri territoorium kannatab erakordselt tugeva majanduslanguse all;
- C. arvestades, et Pakistani ja India Jammut ja Kashmiri puudutava vastasseisu põhiteguriks on ka veevarude küsimus ning et sellel on oluline osa ükskõik millise lõpliku otsuse tegemisel;
- D. arvestades, et Jammu ja Kashmir on olnud konfliktiallikas juba peaaegu 60 aastat, mille jooksul on esinenud mitmeid India, Pakistani ja Hiina vahelisi relvastatud konflikte; arvestades, et väidetavalt on konfliktis surma saanud üle 80 000 inimese; arvestades, et India ja Pakistani vahelistesse konfliktidesse on nüüd lisandunud rahvusvaheline terrorism; ja arvestades, et Hiina, India ja Pakistan on tuumariigid, kuigi India ja Pakistan ei ole tuumarelvade leviku tõkestamise lepingule alla kirjutanud;
- E. arvestades märkimisväärseid tõendeid selle kohta, et Pakistan on aidanud Kashmiri sõjaväelasi väljaõppe, relvastuse ja rahaga ning on neid varjanud ega ole suutnud võtta

sõjaväelasi vastutusele India hallataval poolel toime pandud metsikuste eest; arvestades, et siiski on sõjaliste jõudude sisseviimine India hallatavasse Jammusse ja Kashmiri vastavalt India valitsuse raportitele märgatavalt vähenenud alates 11. septembrist 2001;

- F. arvestades, et kontrolljoonel on relvarahu kehtinud alates 2003. aasta novembrist ning see on püsinud, kui mõned rikkumised välja arvata;
- G. arvestades, et relvarahu on võimaldanud Indial ja Pakistanil pidada kahepoolseid kõnelusi Jammu ja Kashmiri üle, mis hakkavad tasapisi tulemusi andma, ning arvestades, et paljusid usaldust suurendavaid meetmeid rakendatakse rahuprotsessi osana; ning arvestades, et Kashmiri elanikud püüavad kõnealustest usaldust suurendavatest meetmetest kasu saada ja neid tegelikult kohalikul tasandil rakendada; Hiina pool asuvad Kashmiri elanikud jäävad sellest protsessist väljaspoole;
- H. arvestades, et India ja Pakistani ühiskommunikee Kashmiri kohta, mis võeti vastu president Musharraf'i aprillis 2005 toimunud India visiidi lõpus, on aidanud tugevdada kahe riigi vahelist lähenemisprotsessi, eelkõige kinnitades taas rahuprotsessi pöördumatust ja keskendudes Kashmiri konflikti mittesõjalisele lahendamisele;
- I. arvestades, et majanduslik areng on Jammu ja Kashmiri füüsilise ja sotsiaalse infrastruktuuri ning tootmispotentsiaali parandamise seisukohast olulise tähtsusega; arvestades, et ELi ja Pakistani 8. veebruari 2007. aasta ühisdeklaratsioon on nende suhete tugevdamises uus positiivne samm, ja arvestades, et mõlemad pooled on valmis kolmanda põlvkonna koostöölepingu täitmist jätkama, sest nad usuvad, et see võib edendada sotsiaalmajanduslikku arengut ja õitsengut Pakistanis; arvestades, et EL ja Pakistan on taas kinnitanud valmidust vaidlusi lahendada rahumeelsete vahendite abil kooskõlas rahvusvahelise õiguse, kahepoolsete lepingute ja ÜRO põhikirja põhimõtetega;
- J. arvestades, et praeguse, 1994. aastast kehtiva laiaulatusliku EÜ ja India vahelise kolmanda põlvkonna koostöölepingu institutsiooniliseks aluseks on ühine poliitiline avaldus, milles määrati kindlaks iga-aastased ministrite kohtumised ja mis avas ukse laiapõhjalisele poliitilisele dialoogile;
- K. arvestades, et 2005. aasta 8. oktoobri hommikul tabas Richteri skaala järgi 7,6 palline maavärin laia maa-ala Afganistanist üle Pakistani ja India ning et see oli laastavaim maavärin, mida maailma rahvad mäletavad, kuid kõige tugevamini avaldus selle mõju Jammus ja Kashmiris, tekitades erakordselt suurt kahju Azad Jammus ja Kashmiris ning Pakistani loodepiiri provintsis;
- L. arvestades, et mõne minutiga nõudis maavärin üle 75 000 inimese elu AJKs, jõudes hiljem 88 000 hukkununi ning väidetava 6000 hukkununi India hallatavas Jammus ja Kashmiris, mille tagajärjeks olid kümned tuhanded vigastatud ja miljonid täielikult ümberasustatud inimesed Pakistani poolel, kelle põhivajadused on minimaalselt rahuldatud ning kes on ilma alalise elukoha, töökoha, arstiabi ja hariduseta; arvestades, et paljud linnad ja külad on osaliselt või täielikult hävinud, põllumajandus on hävinud ning keskkond on saastunud, ning arvestades, et arengutase on sajandite jooksul üksnes langenud;
- M. arvestades, et mõlema riigi relvajõud ja opositsioonilised relvarühmitused Kashmiri vaidluses peaksid täitma 1949. aasta Genfi konventsiooni ja rahvusvahelise

humanitaarõiguse ühist artiklit 3, mis keelab rünnakud tsiviilelanike vastu – tõsised rikkumised, mis on sõjakuriteod ja mida riikidel on kohustus vastutusele võtta;

- N. arvestades, et viimase kümne aasta jooksul on üle 2000 sõduri hukkunud Siacheni liustikul, ning arvestades, et 2005. aasta novembris kehtestatud relvarahu Siacheni piirkonnas on teretulnud,

Sissejuhatus

1. rõhutab, et India, Pakistan ja Hiina (kellele Pakistan loovutas 1963. aastal Trans-Karakorami piirkonna) on ELi olulised partnerid, kellest esimesel on strateegilise partneri staatus; usub, et püsivat konflikti kontrollijoonel saab kõige paremini lahendada, kui India ja Pakistani valitsused kohustuvad sellega ühiselt pidevalt tegelema ja kaasama selle lahendamisse endise vürstiriigi kõikide osade elanikud; sellest hoolimata arvab, et ELil võib olla midagi pakkuda varasemate kogemuste põhjal, mis on saadud konfliktide eduka lahendamise etniliselt kirjus, paljurahvuselises ja mitmeusulises kontekstis; esitab seetõttu käesoleva resolutsiooni ja võimaluse kohtumisteks, mis võivad sellest tuleneda ja kujuneda kogemuste jagamiseks, millest on õppida ka Euroopa Liidul; kordab, et ELi jätkuv toetus on nii Indiale kui ka Pakistanile 2004. aasta rahuprotsessi rakendamisel oluline;
2. juhib tähelepanu asjaolule, et India on maailma suurim ilmalik demokraatlik riik ja tal on demokraatlikud struktuurid kõikidel tasanditel, kuid Pakistan ei rakenda veel praegugi täielikult demokraatiat AJKs ja peab veel liikuma demokraatia suunas Gilgitis ja Baltistanis; märgib, et mõlemad riigid on tuumariigid, kes ei ole ühinenud tuumareleva leviku tõkestamise lepinguga; rõhutab, et kui India tuumadoktriini aluseks on põhimõte, et tuumareleva esimesena ei kasutata, ei ole Pakistan endale veel sellist kohustust võtnud; märgib samuti, et president Musharraf ei ole suutnud täita oma 1999. aastal antud lubadust, et „relvajõududel ei ole mingit kavatsust jääda vastutavaks kauem, kui on tingimata vajalik tõelise demokraatia õitsengule Pakistanis tee sillutamiseks”;
3. kutsub India ja Pakistani valitsuse esindajaid üles kasutama ära India peaministri ja Pakistani presidendi avaldustes pakutud võimalust anda uut hoogu suurema omavalitsuse, liikumisvabaduse, demilitariseerimise ja valitsustevahelise koostöö võimaluste uurimisele sellistes küsimustes nagu vesi, turism, kaubandus ja keskkond, ja edendada tõelist läbimurret Kashmiri vaidlusele lahenduse otsimisel;
4. märgib, et maavärina mõju Pakistani kontrolli all olevale AJK elanikele on ohtlikult halvendanud põhivajaduste juba niigi vaevalist rahuldamist ning järsult kahjustanud institutsioone ja suutlikkuse tõstmise võimalust; nõuab tungivalt, et Euroopa Liit aitaks ja toetaks selles osas Kashmiri elanikke;
5. nõuab tungivalt, et Pakistani ja India valitsus lahendaksid võimalikult kiiresti otsustava tähtsusega küsimused, mis mõjutavad ülemjooksu piirialasid ning Jammust ja Kashmirist läbivoolavate jõgede (Indus, Jhelum, Chenab, Ravi, Beas ja Sutlej) kasutamist, võttes arvesse 1960. aastal sõlmitud Induse vesikonna lepingus sätestatud kehtivat mehhanismi; sellele vaatamata rõhutab, et ka näiteks Mangla tammi rekonstrueerimisel peavad kohaliku elanikkonna põllumajanduse, kalanduse, karjakasvatuse ja veevajadusega seotud

nõuded jääma esmatahtsateks;

6. märgib vee, julgeoleku, jätkusuutlike ja kindlate energiavarude tähtsust stabiilsusele ja kasvule piirkonnas ning märgib sellega seoses niisutus- ja hüdroelektriprojektide arendamise olulisust; peab tingimata vajalikuks, et Pakistani ja India valitsus jätkaksid konstruktiivset dialoogi ja konsulteeriksid kašmiiride esindajatega jõeäärsete alade küsimustes, ja nõuab tungivalt, et nad võtaksid vastu veevarude suhtes tervikliku lähenemisviisi, tunnustades võtmetähtsusega seoseid vee, maa, kohalike kasutajate, keskkonna ja infrastruktuuri vahel;
7. rõhutab India ja Pakistani ühispärandit, mille näiteks on Jammu ja Kashmiri muinaskultuur; tunnustab ja väärtustab Jammu ja Kashmiri rahvaste pluraalsust, eri kultuuride ja usuliste tõekspidamiste ning ilmalike traditsioonidega elulaadi, mida on Jammu ja Kashmiri India osas säilitatud;

Poliitiline olukord: rahva püüdlused

8. kiidab ja toetab Indiat ja Pakistani praeguse rahu suunas liikumise puhul ning tervitab asjaolu, et pärast 2006. aasta juulis toimunud pommiplahvatusi Mumbais kolmeks kuuks peatatud kahepoolseid kõnelusi on uuesti alustatud; rõhutab piirkonna, ELi ja rahvusvahelise ühenduse vajadust toetada praegu toimuvaid kahepoolseid kõnelusi ning edasist sidemete tugevdamist konflikti lahendamiseks, kindlustades sellega Jammu ja Kashmiri rahvale stabiilse ja jõuka tuleviku;
9. on soojalt tervitanud India ja Pakistani algatatud usaldust suurendavaid meetmeid, millega on mõningat edu saavutatud mõlema poole pingete ja üksteise kahtlustamise vähendamisel ja mis on võimaldanud mõlemal pool asuvatel lahutatud perekondadel pärast pikki aastaid taas ühineda; rõhutab, et India ja Pakistani valitsused peaksid tegema suuri jõupingutusi Kashmiri elanike kaasamiseks põhiprobleemide lahendamisse;
10. juhib tähelepanu asjaolule, et tavalised Kashmiri elanikud hakkavad pärast maavärinat kujunenud humanitaarolukorras üha rohkem osalema rahuprotsessis, kui üle kontrolljoone tehakse vahetusi ning India ja Pakistani valitsused on poliitiliselt kohustunud lubama inimeste, kaupade ja teenuste vaba liikumist (ehkki ikka veel piiratud) üle kontrolljoone;
11. rõhutab, et kriisid ja konfliktid on viimastel aastatel Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni tähtsust suurendanud, aga mitte vähendanud, ja rõhutab, et ÜRO jääb ka edaspidi dialoogi ja diplomaatia tähtsaks foorumiks; tuletab meelde ÜRO Julgeolekunõukogu arvukaid resolutsioone Kashmiri kohta 1948. aastast 1971. aastani, mille eesmärk on olnud julgustada nii India kui ka Pakistani valitsust võtma kõiki nende võimuses olevad meetmeid, mis arvestuste kohaselt võiksid olukorda parandada, ja milles on avaldatud veendumust, et vaidluse rahumeelne lahendamine on parim viis edendada Jammu ja Kashmiri, India ja Pakistani elanike huve; teeb kogu eespool nimetatute ja mitmete ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonides esitatud punktide jätkuva rikkumise tõttu järelduse, et otsese rahvahäätuse kasutamise eeltingimused ei ole praegu täidetud;
12. kinnitab veel kord, et ÜRO kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti artikli 1

lõike 1 kohaselt on kõikidel rahvastel võõrandamatu õigus enesemääramisele, mille kohaselt võivad nad vabalt kehtestada oma poliitilise staatuse ja vabalt arendada oma majandust, sotsiaalvaldkonda ja kultuuri; kinnitab veel kord, et artikli 1 lõike 3 kohaselt peavad kõik paktiosalised edendama enesemääramisõiguse teostamist ja peavad austama nimetatud õigust kooskõlas Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni põhikirjaga; märgib siiski, et kõikides ÜRO resolutsioonides Kashmiri kohta tunnistatakse rõhutatult ja selgelt ainult endise Jammu ja Kashmiri Vürstiriigi õigust ühineda India või Pakistaniga; seoses püüdlusega leida Kashmiri konfliktile püsiv lahendus, mis tooks kaasa tohutu kasu kogu piirkonnale, tunneb heameelt uute ideede üle, mida praegu arutatakse ühendatud dialoogi ja India ümarlaua raames (millega seoses on eriti tervitatav, et India valitsus alustas taas dialoogi kõikide osapoolte Hurriyati konverentsiga), ja eriti ideede üle, mis on seotud piiride alalise kaotamise, omavalitsussüsteemi ja ühise või koostöös haldamise institutsioonilise korraldamisega; soovib tungivalt nii Indial kui ka Pakistanil neid ideid edasi arendada ühistes aruteludes ja kašmiiridega mõlemal pool kontrolljoont ning Gilgitis ja Baltistanis;

13. taunib jätkuvat poliitilist ja humanitaarolukorda kõigis neljas Jammu ja Kashmiri osas; tunneb siiski heameelt ühtse rahuprotsessi rolli üle liikumisel kašmiiride jaoks püsiva lahenduse suunas, mis põhineb demokraatial, õigusriigil ja põhiõiguste austamisel; toetab nii „teise tee” lähenemist kui ka laiemat dialoogi, milles osalevad mõjukad isikud, akadeemikud ja õppejõud ning muud asjaomased eksperdid Kashmiri mõlemalt poolt ning Indiast ja Pakistanist, kes esitavad praktilisi soovitusi tihedamaks koostööks; õnnitleb Indiat ja Pakistani nende rühmade kokkuviiamise eest ja teeb ettepaneku, et EL pakuks alati praktilist abi, kui mõlemad pooled seda paluvad ja ühtse rahuprotsessi raames;
14. avaldab siiski kahetsust, et Pakistanil ei ole jätkuvalt õnnestunud täita asjakohaste ja representatiivsete demokraatlike struktuuride loomise kohustusi AJKs; märgib eelkõige asjaolu, et Kashmir ei ole ikka veel esindatud Pakistani rahvuskogus, et AJKd juhib Islamabadis asuv Kashmiri ministeerium, et Kashmiri nõukogus domineerivad Pakistani ametnikud ning et peasekretär, politsei peainspektor, peaarvepidaja ja rahandussekretär on kõik pärit Pakistanist; avaldab sügavat rahulolematust seoses 1974. aasta ajutise põhiseaduse sättega, mis keelab igasuguse poliitilise tegevuse, mis ei ole kooskõlas Jammu ja Kashmiri kui Pakistani osa doktriiniga ning kohustab kõiki parlamendivalimistel kandideerijaid AJKs alla kirjutama vastavale lojaalsusdeklaratsioonile; on mures sellepärast, et Gilgit-Baltistani piirkonnas puudub igasugune demokraatlik esindus;
15. tunnistab, et Pakistan on eriti keerulises olukorras paljudest allikatest tuleneva surve tõttu; avaldab sellest olenemata:
 - sügavat kahetsust, et põhivajaduste rahuldamiseks, poliitikas osalemiseks ja õigusriigi loomiseks AJKs vajaliku piisava poliitilise tahte puudumine on jätnud naised pärast maavärinat lootusetusse olukorda;
 - tuletab meelde allakirjutamist 2001. aasta EÜ ja Pakistani vahelise kolmanda põlvkonna koostöölepingule, mille artikkel 1 sisaldab inimõiguste ja demokraatlike põhimõtete austamist kui olulist elementi, ja nõuab tungivalt, et EL annaks oma

panuse kõnealuste põhimõtete toetamise tagamiseks lepingu rakendamisel; on eriti mures selle üle, et Gilgiti ja Baltistani elanikud on sõjaväe otsese kontrolli all ilma mingi demokraatiata;

- märgib abielurikkumist ja vägistamist käsitlevaid šariaadi määrusi reformiva naiste õiguste kaitse seaduseelnõu heakskiitmist kui positiivset sammu naiste õiguste parema kaitsmise tagamisel Pakistanis ja ja hindab pühendumust, mida president Musharraf ja reformimeelsete parlamendiliikmed on näidanud kõnealuste muudatuste järgimisel, hoolimata katsetest neid läbi kukutada; rõhutab siiski, et on ilmselge, et Pakistan peab oma kohustuste täitmiseks inimõiguste valdkonnas rohkem ära tegema;
 - on siiski mures raske olukorra pärast, millesse on sattunud vähemused kogu piirkonnas;
16. nõuab, et Pakistan vaataks läbi oma demokraatliku kontrolli aluspõhimõtted, rahvusvähemuste ja naiste õigused AJKs, mis nagu kõikjal mujal on otsustavalt tähtsad rahva elutingimuste parandamisel ning ähvardava terrorismi vastu võitlemisel;
 17. väljendab muret seoses sõnavabaduse puudumisega AJKs ja teadetega piinamiste ja väärkohtlemiste, India hallatavast Jammust ja Kashmirist pärit põgenike diskrimineerimise ja valitsusametnike seas esineva korruptsiooni kohta, ja kutsub Pakistani valitsust üles tagama, et AJK elanikud saaksid teostada oma kodaniku- ja poliitilisi põhiõigusi sundvõimust ja hirmust vabas keskkonnas;
 18. kutsub lisaks sellele Pakistani üles tagama AJKs vabad ja õiglasel valimised, arvestades, et 11. juuli 2006. aasta üldvalimisi iseloomustasid laiaulatuslik pettus ja hääletamise võltsimine ning et kõikidel kandidaatidel, kes keeldusid toetamast Kashmiri Pakistaniga ühinemise seisukohta, oli kandideerimine takistatud; samuti palub Pakistanil korraldama Gilgitis ja Baltistanis esimest korda valimised;
 19. nõuab tungivalt, et Pakistani ja India valitsus muudaksid Siachenis alates 2003. aastast kehtestatud relvarahu kestvaks rahulepinguks, sest sellel, maailma kõrgeimal lahinguväljal, sureb igal aastal rohkem sõdureid pigem kliimaga seotud põhjustel kui relvastatud konflikti tõttu;
 20. kutsub Euroopa Liitu üles toetama Indiat ja Pakistani läbirääkimiste pidamises täieliku vägede väljatõmbumise tsooni üle Siacheni piirkonnas ilma, et see kahjustaks kummagi poole positsiooni, eelkõige abi pakkumisega jälgimistehnoloogiatega varustamisel ja kontrolli teostamisel;
 21. kutsub mässulisi relvastatud rühmitusi üles kuulutama välja relvarahu, millele järgneb desarmeerimis- ja taasintegreerimisprotsess; kutsub Pakistani ja India valitsust üles sellise relvarahu kehtestamisele kaasa aitama;
 22. julgustab Pakistani valitsust sulgema mässuliste veebilehti ja ajakirju; soovib Pakistani ja India valitsusel kaaluda vihakõnede vastase seaduse kehtestamist;
 23. märgib, et India hallatava Jammu ja Kashmiri kontrolli all oleval osal on India

põhiseaduse artikli 370 alusel unikaalne staatus, mis annab talle suurema autonoomia kui muudele liidu osadele; avaldab seetõttu rahulolu, et viimasel ajal on Jammus ja Kashmiris täheldatud arengut demokraatia tugevdamise suunas (mida tõendab 75% valimisaktiivsus hiljutistel kohalikel valimistel) ja et peaminister Singh on astunud samme dialoogi taasavamiseks APHCga; märgib siiski, et praktikas esineb siiski puudujääke seoses inimõiguste ja otsese demokraatiaga, mida tõendab asjaolu, et kõik Jammus ja Kashmiris valimistel kandideerivad isikud peavad alla kirjutama vande, milles nad lubavad olla lojaalsed Jammu ja Kashmiri osariigi põhiseadusele, mis toetab India ühtsust; nõuab, et India Riiklik Inimõiguste Komisjon teostaks täielikult oma volitusi kõikide arvatavate või dokumenteeritud rikkumiste osas ja usaldusväarsuse tõstmiseks nõuab, et India Riiklik Inimõiguste Komisjon täidaks kõik inimõigustega tegelevad ametikohad oma juhtkonnas; ootab suurendatud edusamme nimetatud valdkonnas ja positiivseid tulemusi laste tööd ja naistevastast vägivalda käsitlevate uute seaduste osas; võtab murelikult teadmiseks teated, et suurt hulk kašmiire peetakse kinni ilma asjakohase menetluseta; mõistab hukka dokumenteeritud inimõiguste rikkumised, mida panevad toime India sõjaväelased, eriti kui tapmise ja vägistamise juhtumid jätkuvad karistamatuse õhkonnas; märgib murega, et riiklikul inimõiguste komisjonil ei ole põhikirja kohaselt õigust uurida inimõiguste rikkumisi, mida panevad toime India julgeolekuväed; peab siiski julgustavaks riikliku inimõiguste komisjoni soovitusi, et sõjavägi nimetaks ametisse vanemohvitserid, kes kontrollivad põhiliste inimõiguste ja õigusriigi põhimõtete rakendamist sõjaväeosades, mida praegu tehakse; võtab teadmiseks India valitsuse septembris 2005 antud lubaduse, et inimõiguste rikkumised ei ole vastuvõetavad; julgustab Lok Sabhat kaaluma inimõiguste kaitse seaduse muutmist, et võimaldada riikliku inimõiguste komisjonil sõltumatult uurida väiteid väärkohtlemiste kohta, milles sõjaväelasi süüdistatakse;

24. tervitab kõnealuses kontekstis peaminister Mamohan Singhi avaldusi, milles nõutakse „nulltolerantsi inimõiguste rikkumise osas” Kashmiris, ja kutsub India valitsust üles lõpetama kõik kohtuvälised surmamised, „kadunuks jäämised”, piinamine ning omavolilised kinnipidamised Jammus ja Kashmiris;
25. kutsub India ning Jammu ja Kashmiri osariigi valitsust üles tühistama kõik õigusnormid, mis annavad relvajõudude liikmetele tegeliku puutumatus, ja asutama sõltumatu ja erapooletu komisjon India julgeolekujõudude poolt alates konflikti algusest toime pandud rahvusvaheliste inimõiguste ja humanitaarõiguse raskete rikkumiste uurimiseks;
26. nõuab tungivalt, et India ja Pakistan võimaldaksid rahvusvahelistele inimõiguste organisatsioonidele (nagu Freedom House, Amnesty International ja Human Rights Watch) vahetut ning piiranguteta juurdepääsu kõikidele endise vürstiriigi osadele, et uurida sealset inimõiguste olukorda ja koostada selle kohta korrapäraseid sõltumatuid raporteid; nõuab tungivalt, et mõlemad valitsused kohustuksid avalikult tegema täielikku koostööd kõikide piirkonda külastavate rahvusvaheliste inimõiguste organisatsioonidega;
27. tõdeb, et elanikkonna paljude rühmade, näiteks Kashmiri orus elava sunniviisiliselt ümberasustatud panditite elutingimused on rasked; nõuab, et nimetatud rühmade ja muude rühmade eeskätt tööalast diskrimineerimist tuleb käsitleda aega viitmata; soovitab nimetatud rühmadel püüda end maksma panna komiteede asutamise teel, mis koosnevad nende endi valitud esindajatest ning tagavad naiste ja alla 25aastaste elanike nõuetekohase esindatuse;

28. teeb ettepaneku, et India kontrolliks, kui edukaks osutus Ladakhis 1993. aastal loodud Autonomous Hill Council; loodab, et Kargil-Skardu kaubatee võetakse usaldust suurendava meetme osana uuesti kasutusele ning et Ladakhi/Põhjapiirkonna osad ühendatakse samalaadsete piiripunktide abil, nagu on sisse seatud mujal piki kontrolljoont;
29. tervitab eelkõige India ja Pakistani vahel reisiviisasid käsitlevate küsimuste üldist tähtsustumist ja bussiliini Srinigar-Muzzafarabad taasavamist; märgib, et viimase statistika kohaselt on selle kasutamist piiratud vähem kui 400 inimeseni mõlemal pool kontrolljoont; ning kutsub India ja Pakistani ametivõime üles kergendama piiranguid seoses reisilubade küsimusega;
30. õnnitleb Indiat Jammu ja Kashmiri sotsiaal-majandusliku arengu nimel osariigi jaoks eri kokkulepete kaudu tehtud jõupingutuste puhul, India poolse rõhuasetuse puhul töökohtade loomisele ning Jammus ja Kashmiris turismi edendamiseks võetud meetmete puhul, ning teeb ettepaneku uurida, kuidas oleks võimalik Euroopa Liidu ja India (tulevase) partnerluse abil luua eelkõige noortele uusi oskustel põhinevaid töökohti; julgustab Euroopa Liitu toetama kohalike valitsusväliste organisatsioonide algatusi naiste jaoks nii tootmise kui ka turunduse osas, et luua suutlikkuse tõstmise projektid; usub, et Euroopa Liit võiks tegelda võrdsete võimaluste probleemidega, suurendades kauplemist toodetega, mis naistele tavapäraselt elatist annavad, nagu tekstiili- ja käsitöötooted, ja hõlbustades teenuskaubandust sektorites, kus antakse tööd naistele; soovib samal viisil tugevdada Euroopa Liidu ja Pakistani vahelisi majandussuhteid;

Võitlus terrorismiga

31. tunnistab, et kui terrorismile ei tule lõppu, ei saa olla mingeid tegelikke edusamme poliitilise lahenduse suunas või elanikkonna majandusliku olukorra parandamisel kõikjal Jammus ja Kashmiris; märgib, et samas, kui viimase viie aasta jooksul on terroristlike rünnakute ohvrite arvus toimunud kindel langus, on pidevalt muutuvate AJKs baseeruvate terroristlike rühmituste, nagu Lashkar-e-Taiba ja Harakat ul-Mujahdeen, tegevus põhjustanud India hallatavas Jammus ja Kashmiris ning väljaspool seda sadu surmajuhtumeid;
32. mõistab hukka Pakistani toime pandud inimõiguste dokumenteeritud rikkumised, sealhulgas Gilgitis ja Baltistanis, kus väidetavalt toimusid 2004. aastal vägivaldsed määratsemised, ning liialt sagedased terrori- ja vägivaldajuhtumid, mille toimepanijaks on relvastatud militaarsed rühmad; soovib tungivalt Pakistanil läbi vaadata oma arusaamised sõna-, ühinemis- ja usuvabaduse põhiõigustest AJKs ning Gilgitis ja Baltistanis ning võtab murelikult teadmiseks inimõiguste ühenduste, näiteks Amnesty Internationali, väited piinamiste ja kinnipidamiste kohta ilma asjakohase menetluseta; kutsub kõiki asjaosalisi tungivalt üles tegema kõik selleks, et neid vägivallategusid käsitleda; tervitab Pakistani riigi võetud kohustusi piirata Pakistani kontrolli all olevast territooriumist väljaspool tegutsevate mässuliste imbumist üle kontrolljoone, kuid on seisukohal, et Pakistan peaks võtma palju tugevamaid ja tõhusamaid meetmeid; nõuab tungivalt president Musharrafilt jätkuvat ja kindlameelset pühendumist terrorismivastasele võitlusele, mis, nagu laialt teada, kätkeb ääretul hulgal väljakutseid; kiidab heaks ja toetab mitmepoolset ning kahepoolset ELi liikmesriikide abi Pakistanile võitluseks

terrorismiga ja otsustavate pingutuste tegemiseks AJK ning Gilgiti ja Baltistani elanike elukvaliteedi parandamisel; lisaks sellele kutsub Pakistani valitsust ja ELi liikmesriike üles intensiivistama jõupingutusi, et identifitseerida ja kinni võtta ELi liikmesriikidest Pakistani saabuvad võimalikud terroristid; tunneb heameelt, et kõnealuse kahe riigi valitsused on hiljuti loonud ühise nõukoja, India ja Pakistani vahelise ühise terrorismivastase mehhanismi, terrorismiga võitlemiseks ja luureandmete jagamiseks, ja võtab teadmiseks, et nõukoja esimene kohtumine toimus 6. märtsil 2007 Islamabadis;

33. toetab tugevalt rahvusvahelise kriisirühma 11. detsembri 2006. aasta soovitusi Pakistanile desarmeerida sõjaväelased, sulgeda terroristide treeninglaagrid, lõpetada terroristide värbamine ja väljaõpetamine oma territooriumil ning katkestada raha ja relvade saatmine Talibanile ja muudele välisriikide või kohalikele sõjaväelastele Pakistani territooriumil;
34. tunnustab ja toetab Kashmiri rahva püüdlust oluliselt vähendada relvajõudude kohalolekut mõlemal pool kontrolljoont; rõhutab siiski, et arvesse võetav demilitariseerimine saab teoks ainult juhul, kui paralleelselt rakendatakse tõelisi meetmeid, mille eesmärk on Pakistanist väljaspool tegutsevate mässuliste rühmituste tekitatud terrorismiohu Jammu ja Kashmiri territooriumile imbumise neutraliseerimine, ja usaldust suurendavaid meetmeid, näiteks vastastikuse süüdistamise lõpetamine, Srinagari ja Muzaffarabadi vahelise bussiliini avamine täies ulatuses, sideliinid ja kaubandussidemed ning muud meetmed, mis määratletakse tihedas koostöös Kashmiri mõlema poole elanikega, ja märgib selliste meetmete soodsat mõju Kashmiri elanike, eelkõige laste vaimsele tervisele ja turvatundele; rõhutab, et värsked, tulevikku suunatud algatused võivad kaasa tuua muutuse paremuse poole;

Usaldust suurendavad meetmed

35. tervitab soojalt uusimaid märke täiendavatest jõupingutustest, sealhulgas isegi märkimisväärtsetest poliitilise suundumuse muutustest lahendada Kashmiri vaidlus Pakistani ja India valitsuse poolt;
36. avaldab erilist rahulolu kontrolljoonega eraldatud perekondade ühendamiseks võetud meetmete, eelkõige viie piiripunkti avamise üle; on teadlik, et kohtumispunktide avamine kontrolljoonel on olnud demonstratiivselt aeglane ega ole vastanud kohapeal kiiret tegutsemist nõudvale olukorrale; julgustab sellest olenemata kontrolljoone ületamist ning loodab, et ületamised sagenevad; avaldab soovi, et need hõlmaksid kõik kodanikud mõlemal pool kontrolljoont, ning soovib India ja Pakistanil algatada kiirendatud haldus- ja konsulaarteenuste abil igasugust reisimist endises võrdsiirigis või muudes riikides soodustavaid meetmeid;
37. on veendunud, et kontrolljoone sagedasemat ületamist tuleb kindlasti suurendada kodanikuühiskonna kõigil tasanditel ja igas eluvaldkonnas; soovib luua juristide ühingute, koolide ja ülikoolide vahelised vahetusprogrammid, mis hõlmaks ka ühe ülikooli, mille linnakud on mõlemal pool kontrolljoont teeb ettepaneku algatada sõjaväelaste omavaheliste kontaktide loomist riiklike kaitsekoledžite vahetusmeetmete raames, et vähendada vastastikust usaldamatust eri poolte relvajõudude vahel;
38. soovib kaaluda India ja Pakistani vahelise ühise seireüksuse loomist ilmatingimuste ja

seismilise aktiivsuse alaste andmete jagamiseks, et anda varajane hoiatus looduskatastroofide kohta, mis on pärit mõlemalt kontrolljoone poolt;

39. soovib poliitilisel tasandil luua India – Pakistani parlamentaarne ühiskomitee, et suurendada parlamentaarset teabevahetust ja dialoogi; samuti tuleb omavalitsustasandil luua ühised töörühmad kaubandus- ja turismialaste küsimustega tegelemiseks;
40. ergutab ELi ettevõtjaid tunnistama kogu Kashmiri investeerimis- ja turismipotentsiaali ja eelkõige kõrgelt motiveeritud tööjõu olemasolu; soovib Euroopa äriettevõtetele asutada ühisettevõtteid kohalike äriühingutega ning luua investeringute kindlustamise skeeme, et järsult suurendada investorite usaldust; kutsub kõiki osapooli üles toetama ning hõlbustama nende kaubanduskodade kohalolekut rahvusvahelistel kaubandusmessidel Euroopa Liidus, et võimaldada neil oma kaupa ekspordiks reklaamida;
41. lisaks toetab üleskutset Pakistanile arendada inimressursse, investeerides haridusse, sealhulgas ka föderaalvalitsuse hallatavate alade kutsekoolidesse ja tehnikumidesse, sealhulgas Kashmiri Gilgit-Baltistani aladel;
42. märgib, et India on ainus suurim üldisest soodustuste süsteemist (GSP) soodustuste saaja; nõuab tungivalt, et komisjon vaataks läbi GSP+ süsteemi ja teised asjakohased kaubandusmeetmed vahetult pärast suure ulatusega loodusõnnetusi, näiteks maavärinad; tunneb heameelt kõikide Lõuna-Aasia Piirkondliku Koostöö Assotsiatsiooni kuuluvate Lõuna-Aasia riikide lubaduse üle tõhusalt töötada, et muuta Lõuna-Aasia vabakaubandusleping poliitiliseks ja majanduslikuks reaalsuseks, mis annaks Jammu ja Kashmiri kolmele osale maksimaalset kasu, ja palub Pakistani valitsusel lõpetada nn lubatud toodete nimekirja süsteem; märgib rahuloluga, et kuigi kaubavahetuse tase kahe riigi vahel on viimase kümne aasta jooksul olnud kõikumine, on India ja Pakistani ametliku kaubavahetuse üldine tase kasvanud 180 miljonilt USA dollarilt 1996. aastal 602 miljoni USA dollarini 2005. aastal, ja kuna mitteametliku kaubavahetuse kõrge tase osutab varjatud kaubavahetuspotentsiaalile nende vahel, leiab, et see suundumus võib jätkuda ja seda tuleks julgustada;
43. rõhutab turismi olulist potentsiaali kohaliku majanduse toetamises; soovib seetõttu Euroopa Liidu liikmesriikide valitsustel jälgida tähelepanelikult julgeolekuolukorda, et tagada ajakohastatud ning kooskõlastatud reisinõuanded isikutele, kes soovivad reisida Jammu ja Kashmiri territooriumile;

8. oktoobri 2005. aasta maavärina mõju

44. rõhutab jõuliselt, et maavärin avaldas ülisuurt mõju Kashmiri elanike elule mõlemal pool kontrolljoont ja et masendav humanitaarolukord on nõrgestanud habrast kohapealset institutsionaalset suutlikkust AJKs ja NWEpis; rõhutab, et praegu on inimeste ainuke prioriteet ellu jääda;
45. avaldab kahetsust, et peale tohutute inimkaotuste said hindamatuid materiaalseid kahjustusi AJK infrastruktuur (haiglad, koolid, valitsushooned, sidekanalid) ning juba varem nõrgal alusel olnud põhilised institutsioonid ja teenused;
46. tunneb sügavat kurbust selle üle, et maavärin mõju lastele oli ebaproportsionaalselt suur

ja UNICEFi andmete kohaselt sai surma 17 000 last; on sügavalt mures teadete pärast lastega kauplemise kohta pärast loodusõnnetust ja kutsub Pakistani valitsust üles tegelema eelkõige laste õiguste ja kaitse küsimusega AJKs, Gilgitis ja Baltistanis ja tegelema lastega kauplemisega tõhusamalt;

47. juhib tähelepanu riigi sees ümberasustatud isikute kannatustele ja maavärina tagajärjel tõsisel ja pidevas puuduses elavatele inimestele; tervitab riigi sees ümberasustatud isikute õiguste konventsiooni puudumisest tulenevalt toetumist Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni juhtpõhimõtetele, mis on aluseks humaansetele reageerimisele olukorras, mil sunnitud ümberasustamine on ennekuulmatult rikkunud inimõigusi, ja nõuab, et kõik asjaomased asutused, kellel on Kashmiris huvid, austavad neid põhimõtteid; kutsub Pakistani valitsust tegema kõik endast oleneva, et anda nii kiiresti kui võimalik maad nende külade elanikele, kelle külad kadusid maalihetesse, et nad saaksid oma külad uuesti rajada ja ehitada püsivad elukohad; soovib tungivalt ELil keskenduda järjekindlalt eespool nimetatud põhimõtetele ja laiematele demokraatia, õiguse ja inimõiguste küsimustele Kashmiri kõigis neljas osas; märgib samuti, et mõlemal pool kontrolljoont pikka aega püsinud põgenikelaagrid tuleks lammutada ning et nõuetekohast tähelepanu tuleks pöörata kõnealuste laagrite asukate kaitsele, vajadustele ja ühiskonda integreerimisele ja laagri asukatel tuleks lubada kiiresti pöörduda koju või neile alaline elukoht anda; märgib, et rahvusvaheline üldsus peaks selles osas abi andma;
48. rõhutab, et katastroof tabas piirkonda, mis oli juba konfliktist ja terrorismist nõrgestatud ja kus organiseeritud kuritegevus ja üle kontrolljoone tunginud radikaalsed islami võrgustikud, kes kasutavad ära raskesti läbitavat maastikku, on pidevalt kahjustanud põhiinstitutsioone ja piirkondlikku stabiilsust;
49. on šokeeritud, et AJKs juba enne maavärinat valitsenud minimaalsed elementaarsed elutingimused (toiduained, vesi, peavari, hügieen, koolid ja vaevu nõuetele vastavad tervisekeskused) on maavärina tagajärjel tõsiselt kannatada saanud; nõuab tungivalt, et ajal, kui miljonite inimeste põhivajadused on rahuldamata, keskendaksid asjaomased asutused oma energia võitlusele korruptsiooniga, sest korruptsioon on ebaõigesti suunanud rahavood ettenähtud vastuvõtjatest eemale ja esitanud murettekitavaid väiteid, nagu oleksid maavärina tsoonis tegutsenud ÜRO poolt terroristlikeks kuulutatud organisatsioonid; palub komisjonil, liikmesriikide valitsustel, India valitsusel ja Pakistani valitsusel ning abiasutusi keskenduma ka edaspidi maavärina ohvrite põhivajaduste rahuldamisele;
50. märgib, et maavärina ulatusel ja mõjul olid kontrolljoone Pakistani poolele palju suuremad tagajärjed, laastates suure osa kohaliku omavalitsuse infrastruktuurist ja tekitades vältimatuid viivitusi teenuste osutamisel, mida oli vaja hädaolukorraga toimetulekuks; õnnitleb valitsusi, sõjavägesid ja kohalikke elanikke mõlemal pool kontrolljoont nende pühendumuse, otsusekindluse ja kohustuse eest reageerida mitmesugustele väljakutsetele, mille maavärin põhjustas;

Vastus 8. oktoobri 2005. aasta maavärinale

51. tunnistab, et rahvusvaheline üldsus, India ja Pakistan reageerisid olukorda arvesse võttes maavärinale väga kiiresti: India ja Pakistani vahel loodi aega viitmata kontaktid

kõrgeimal tasandil; omamaised ja kohalikud valitsusvälised organisatsioonid reageerisid hästi ning tegid koostööd kohalike ja keskasutustega; soovitab, et Euroopa Liit suhtuks pooldavalt edasistesse maavärina tõttu kannatada saanud piirkondade taastamiseks täiendava abi taotlustesse, ja palub komisjonil anda sellega seoses juba tehtud taotluste kohta ajakohast teavet;

52. märgib murega, et Aasia Arengupanga ja Maailmapanga poolt koostatud esialgse kahju- ja vajaduste hinnangu kohaselt, millele komisjon oma panuse andis, on maavärina tagajärjel tekkinud töökohtade või elatise kaotus kokku 29%, mõjutades orienteeruvalt 1,64 miljonit inimest, kellest rohkem kui pool on hinnanguliselt alla 15aasta vanused; tunneb heameelt komisjoni 50 miljoni euro suuruse maksumusega projekti „Earthquake Early Recovery and Reconstruction Support to Pakistan” (Toetus Pakistanile maavärinast kiireks taastumiseks ja taasülesehituseks) üle; rõhutab, et kõnealune projekt peaks keskenduma lühikeses perspektiivis sellele, mis on kõige haavatavam: majandustegevuse taastamisele kannatanud piirkonnas, sealhulgas väikeettevõtete taaselustamisele ja kaotatud varade asendamisele põllumajanduses ning tööhõivevõimaluste loomisele koolituse ja oskuste parandamise programmide kaudu; soovitab, et taastamis- ja elatise kindlustamise meetmed peaksid keskpikas ja pikas perspektiivis sisaldama mikromajanduslikku rahastamist ja oskuste täiustamist, ning nõuab tungivalt, et komisjon toetaks selliseid strateegiaid pikas perspektiivis;
53. avaldab lugupidamist kõigile, kes tegelesid tervishoiuvajaduste väljaselgitamise ja rahuldamisega maavärinas ellujäänute laagrites, kus olenemata puhta joogivee ja sanitaarrajatistega varustamise raskustest ei esinenud pärast katastroofi kujunenud olukorras suuri vee kaudu levivate haiguste puhanguid; avaldab Pakistani valitsusele kiitust peavarju, toidu ja tarbeesemete andmise eest rohkem kui kahele miljonile ümberasustatud inimesele, et aidata neil talv üle elada, ja avaldab Indiale kiitust selle eest, et ta on andnud nüüd uue elupaiga 30 000 inimesele, kes jäid kodutuks India pool kontrolljoont; on mures selle pärast, et teadete kohaselt elavad tuhanded inimesed ikka veel telkides, millele oli tunnistajaks ka parlamendi Lõuna-Aasia Piirkondliku Koostöö Assotsiatsiooni delegatsioon visiidi ajal AJKsse 15.–22. detsembrini 2006;
54. märgib, et Pakistan asutas katastroofi esimestel päevadel föderalse katastroofiabi komisjoni (Federal Relief Commission) otsimis-, pääste- ja abitoimingute koostööks; avaldab siiski kahetsust seoses Pakistani suutmatusega nõustuda India helikopteriabiga pilootide rahvuse tõttu, aga ka üle kontrolljoone korraldatavate ühiste abioperatsioonide, arstiabimeeskondade ja telekommunikatsiooni infrastruktuuri parandustööde pakkumisest, mis kõik oleksid oluliselt vähendanud kannatanute arvu; avaldab seepärast kahetsust, et maavärin ei andnud võimalust näidata poliitilist tahet pidada esmatähtsaks Kashmiri elanikkonna humanitaarvajadusi ja lükata kõrvale poliitilised eriarvamused;
55. väljendab rahulolu seoses Pakistani naaberriikide (India, Hiina, Iraan, Afganistan) ning laiemal piirkondlikul tasandil Türgi ning Islamikonverentsi Organisatsiooni (Organization of the Islamic Conference, OIC) ja kogu rahvusvahelise üldsuse kiiresti antud rahaliste vahenditega; avaldab lugupidamist Euroopa Komisjonile, eelkõige Euroopa Humanitaarabi Ametile, kes on Pakistanis juba kohal, seoses nende väga kiire ja tõhusa reageerimisega; soovitab abiandjatel võimalikult kiiresti täita esialgsed

abistamislubadused;

56. õnnitleb komisjoni eelkõige programmi puhul, mis on ette nähtud rahastamise jätkamiseks maavärina tõttu ja kust nüüd on saadud 48,6 miljonit eurot ning mis jaotatakse koostöös valitsusväliste organisatsioonide, Punase Risti ja ÜRO asutustega; nõuab ELi-poolse kohustuse jätkumist, mille eesmärk on Kashmiri ülesehitamine;
57. avaldab kahetsust, et Pakistani valitsus nõudis India tarnitud humanitaarabilt kõikide India etikettide eemaldamist enne selle väljajagamist;
58. rõhutab asjaolu, et Pakistani armee esialgu kõhkleva hoiaku tõttu tekkis otse katastroofi järel abi vaakum, mille kasutasid ära kohalikud mässuliste organisatsioonid, näiteks Jamaat-i-Islami ning Jamaat-ud-Dawa, ümber nimetatud Lakshar-e-Tayyaba (Musharrafi valitsus kuulutas 2002. aastal kõnealuse organisatsiooni terroristlikuks ning keelas selle tegevuse), kes hakkasid aega viitmata *de facto* tegelema toitlustamise, eluasemete, laste kooliõpetuse ja lehestunud naiste heaolu korraldamisega; on väga mures, et see on kindlustanud äärmusrühmade usaldusväärsust kohalike elanike silmis ning veelgi kahjustanud tõelise demokraatliku esindatuse tekkimise võimalust;
59. nõuab tungivalt, et India ja Pakistani valitsus koos rahvusvahelise üldsusega teeksid kõik endast oleneva, et rakendada kaitsemeetmeid ja hoolikalt jälgida antud rahaliste vahendite kasutamist;
60. avaldab siirast heameelt 2. mail 2006. aasta teedrajava lepingu üle, millega elavdatakse kontrolljoont ületavat äri- ja kaubandustegevust Jammu ja Kashmiri eraldatud osade vahel, käivitades autoveoteenuse marsruudil Srinagar–Muzaffarabad ning ka teise Kashmiri läbiva bussiliini, mis ühendab Poonchi Jammus ja Kashmiris Rawalakotiga AJKs; soovib rajada teedevõrgu Jammu ja Sialkoti ning Gilgit-Baltistani vahel; samuti soovib luua raudteeühenduse Jammu ja Srinagari vahel ning parandada nende kahe linna vahelist maanteeühendust; tervitab peaminister Singhi 23. mai 2006. aasta lubadust luua vabama kaubanduse ja vabama liikumise tingimused koos hõlbustatud piiriületusega, et kujundada õhkkond Kashmiri lahenduse leidmiseks; soovib tungivalt mõlemal poolel kiiresti ja oluliselt suurendada ametliku kaubavahetuse mahtu; soovib tungivalt kiiresti kokku leppida maanteevedude mahu üksikasjalikes eeskirjades, pannes rõhku nende võimalikult ulatuslikule lihtsustamisele; soovib välja töötada ühtse turu arengukava, mis hõlmaks erinevaid põllumajandussaaduste töötlemisüksusi, külmahelaid, väikesemahulisi konteinervedusid ja kombineeritud vedusid;

Kokkuvõte

61. nõuab tungivalt, et Euroopa Liit ja tema institutsioonid ei laseks Jammu ja Kashmiri rahva raskel olukorral tähelepanu keskmest kaduda ning tagaksid, et abi- ja muude programmide kavandamisel ning rakendamisel peetakse silmas aeganõudvat taastamistegevust ja institutsioonide väljaarendamist;
62. rõhutab, et Euroopa Liidu kogemuste põhjal võib järeldada, et üks riikidevaheliste suhete parandamise teguritest on kahepoolsete kaubavoogude suurendamine; usub, et Jammu ja Kashmiri puhul on kontrolljooneülene kaubandus eriti oluline majanduskasvu, arengu ja majanduspotentsiaali vallandamise seisukohalt; soovib transpordi ja infrastruktuuri

projektid seada prioriteetideks;

63. toetab mõlema poole ja kõigi tasandite poliitikaasutuste jätkuvaid algatusi, ning soovib tungivalt seada prioriteediks Kashmiri rahva materiaalsed ja institutsioonilised vajadused, et muuta selle rahva poliitiliselt, majanduslikult, sotsiaalselt ja kultuuriliselt ebasoodsat olukorda; soovib Euroopa Liidul vastata mõlema valitsuse taotlustele;
64. tunnustab väljapaistvat tööd, mida teevad komisjoni delegatsioonid Islamabadis ja New Delhis;
65. märgib, et loodusõnnetused loovad mõnikord rahusobitamiseks vajalikud poliitilised tingimused; et loodus ei tunnista riigipiire ning Pakistan ja India saavad Kashmiri rahvale anda tuleviku ülesehitamiseks lootust ainult siis, kui nad ühiselt rakendavad püsivaid meetmeid;
66. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Euroopa Liidu liikmesriikide parlamentidele ja valitsustele, India Vabariigi valitsusele, Pakistani Islamivabariigi valitsusele, India ja Pakistani hallatava Jammu ja Kashmiri pädevatele asutustele või valitsustele, Hiina Rahvavabariigile ja Ühinenud Rahvaste Organisatsioonile.

SELETUSKIRI

Taust

1. Kashmiri rahva kannatused on rahvusvahelisele üldsusele muret teinud üle viiekümne aasta. India mandri jaotamise ootamatu tagajärjena jagati endine sõltumatu, ajalooline ja kaunis Jammu ja Kashmiri Vürstiriik Pakistani Islamivabariigi ja India Vabariigi vahel. Konfliktist sündinud jaotus on nõudnud tuhandeid inimelusi ja põhjustanud selle, et sajad tuhanded inimesed on sunnitud põgenema ja varjupaika otsima, paljud neist ELi liikmesriikides ja Põhja-Ameerikas. Nad ei ole vaikinud, vaid nõudnud armastatud endise riigi ja perekondade taasühendamist ja konflikti lõplikku lahendamist. Samal ajal on Euroopa Liit, kellele ei ole palutud tegutseda vahendajana, hakanud järjest rohkem huvi tundma India mandri asjade vastu, sest piirkonna tähtsus kasvab.
2. Jaotus avas Kashmiri orule, Jammule, Ladakhile ja Siachen liustikule pääsu India Vabariiki Jammu ja Kashmiri osariigina. Pakistani Islamivabariik võttis enda kontrolli alla Azad Jammu ja Kashmiri (AJK) ning Gilgiti ja Baltistani ning viimane nimetati ümber Põhjapiirkonnaks, mis on väike osa, mille Pakistan loovutas 1963. aastal Hiina Rahvavabariigile.
3. Nende sündmuste järel on India ja Pakistan pidanud Kashmiri pärast kolm sõda, mis on viinud tohutu hulga sõjaväelaste alalise paigutamiseni kummalegi poole 1972. aastal kahepoolsest kokkulepitud piiri, mida nimetatakse kontrolljooneks.

ELi poliitika ja käesolev raport

4. EL toetab jõuliselt piirkondlikku integratsiooni, kaubavahetuse liberaliseerimist ja majanduskoostööd, on sõlminud koostöölepingud nii Indiaga, mis on maailma suurim demokraatlik riik, ja Pakistaniga, kellest on Euroopa Liidule saanud üks kõige tähtsamaid liitlasi, sest Pakistanil on Afganistaniga vaidlusalune piir ja temast on saanud terrorismivastse sõja keskpunkt. Mõlemad riigid on tuumariigid. Euroopa Parlament on kõikidest nendest aspektidest väga huvitatud ja selle tõttu on koostatud käesolev raport.
5. Raportöör käis mõlemal pool kontrolljoont ja ta konsulteeris väga põhjalikult kõikide tasandite poliitikutega (valitsuses ja opositsioonis), sealhulgas kõikide osapoolte Hurriyati konverentsi (APHC), kodanikuühiskonna, teadlaste ja õppejõudude, ärimeeste, inimõiguste komisjonide, rahvusvaheliste diplomaatide ja sõjaväelastega; „migrantide” ja põgenikelaagrite asukatega, ta konsulteeris ka nõukogu, komisjoni saatkonna esindajate ja paljude Kashmiri päritolu ELi kodanikega. Raportöör on saanud väga põhjalikke selgitusi mõlema poole sõjaväelastelt ja olulist abi komisjoni New Delhi ja Islamabadi delegatsioonidelt.
6. Viimastel kuudel on paljud teisedki Euroopa Parlamendi liikmed teinud ametlikke ja mitteametlikke visiite, kogudes täiendavaid andmeid käesoleva raporti jaoks.

Rahuprotsess

7. Hoolimata jätkuva konflikti süngest taustast, mida välismaailm on viimastel kuudel jälginud, on India ja Pakistani valitsused astunud olulisi samme konflikti püsiva ja rahumeelse lahendamise suunas koostöös Kashmiri võimalikult paljude elanike esindajatega mõlemal pool kontrolljoont ja pealinnades.
8. Peaminister Singhi algatatud India ümarlaurahvatud arengud keskenduvad piiriküsimuste konfliktse laadi hajutamisele. Esimese ümarlaurahkonverentsi järel loodud viis töörühma ühendavad endas kõik osapooled (kuigi kõikide osapoolte Hurriyati konverentsi (APHC) äärmuslaste esindajad on leidnud igasuguseid võimalusi niisugustel kohtumistel mitte osaleda), et leida muu hulgas võimalusi saada lähitulevikus laiemat omavalitsust.
9. Hoolimata Pakistanis kuulda olevatest rahulolematutest häältest väga kõrgel tasemel (nii sõjaväes kui ka valitsuses), on president Musharraf, peaminister ja välisminister otsustavalt tegutsenud ja osutanud avatust ühiste võimaluste suhtes.
10. Raportis antakse täielik toetus eespool mainitud tegevuse tulemusena käivitatud India ja Pakistani vahelisele ühendatud ja alalise dialoogi tulemustele, mis on võimaldanud kasutusele võtta hulgaliselt usaldust suurendavaid meetmeid ja andnud mõlemale poole kontrolljoont sattunud perekondadele võimaluse ületada kontrolljoon ja esimest korda üle kuuekümneme aasta kokku saada.
11. EL on soojalt tervitanud India ja Pakistani ühiskommunikatsiooni vastuvõtmist Kashmiri kohta aprillis 2005, mis on aidanud seda protsessi tugevdada ja taaskinnitanud rahuprotsessi pöördumatust ja jõupingutuste keskendamist Kashmiri konflikti mittesõjaväelisele lahendamisele ja edendanud dialoogi.
12. Raportis soovitatakse ELil igal võimalikul viisil toetada neid väga olulisi algatusi, mille abil on võimalik tuua rahu palju suuremale piirkonnale ja tugevdada niisuguseid organisatsioone nagu SAARC ja SAFTA, mille mõlema töös EL täielikult osaleb.
13. Raportis rõhutatakse võrdselt suuri väärtusi, mida Euroopa Parlament asetab demokraatialle ja inimõigustele kõikide kõnealuses piirkonnas elavate inimeste puhul, eriti Kashmiri 2005. aasta maavärina ohvrite, tahtevastastaste ümberasujate, põgenike ja inimeste puhul, kellel ei ole põhiõigusi ega demokraatiat.

Jammu ja Kashmir

14. Rahuprotsessist hoolimata jätkatakse India kritiseerimist ulatusliku sõjaväelise kohaoleku pärast kontrolljoonel, millega on seotud arvukad sõjaväelaste toime pandud inimõiguste rikkumised, mis ilmnevad paljudes Euroopa Parlamendile saadetud dokumenteeritud ametlikes (ja isiklikes) teadetes. Tõendid vähemalt ühest AJK territooriumil tegutsevast terroristide treeninglaagrist raskendavad kolmandatel isikutel kaitsenõuete hindamist, eriti Al Qaeda tegutsemise tõttu selles piirkonnas.

Raportis tunnustatakse asjaolu ja tuntakse heameelt, et Jammu ja Kashmiri osariik on osa

India mitmeusulisest ja paljurahvuselisest ilmalikust demokraatiast, rõhutades samas, et konfliktist hoolimata on kõikide inimeste inimõiguste austamine kohustuslik.

15. Raportöör juhib tähelepanu pikaajalisele põgenikelaagritele Kashmiri India hallatavas osas ja palub, et laagrite, millest on tegelikult saanud väikesed linnad, kuid ametlikku staatust neil ei ole, elanike staatus reguleeritakse. See aitaks anda mõningal määral tulevikulootust tuhandetele noortele inimestele, kes väärivad tulevikku, millest nende vanemad on ajaloovapustuste tõttu ilma jäänud. Sama käib ka Pakistani kohta.
16. India ja Pakistani põhiseadused on põhivabaduste ning naiste, laste ja vähemuste osas väga erinevad ja raportis on seda täielikult arvesse võetud.

Azad Jammu ja Kashmir

17. Kuigi raportis avaldatakse pahameelt jätkuva poliitilise ja humanitaarolukorra üle Jammu ja Kashmiri kõigis neljas osas, juhitakse selles erilist tähelepanu demokraatia defitsiidile AJKs ning Gilgitis ja Baltistanis, kus Pakistan on kahetsusväärsest järjekindlalt jätnud täitmata oma kohustused kehtestada tõelised ja esinduslikud demokraatlikud struktuurid. Raportöör ei ole veendunud Pakistani sageli korratud väidetes, mille kohaselt Kashmiri esinduse puudumine Pakistani rahvuskogus tuleneb sellest, et Pakistan ei pea Kashmiri oma föderatsiooni osaks, sest Pakistani õigust rakendatakse üksnes harvade muudatustega kogu Azad Jammu ja Kashmiri territooriumil ning Gilgitis ja Baltistanis 1. jaanuaril 2005 vastu võetud kohandamisseaduse alusel.
18. Asjaolu, et AJKd valitsetakse Islamabadis asuvast Kashmiri asjade ministeeriumist, et Pakistanist pärit olevad ametnikud domineerivad Kashmiri nõukogus ja et võtmefiguurid, näiteks AJK peasekretär, politseiinspektor, peaarvepidaja ja finantssekretär on kõik Pakistanist, on väga kõnekas. Samuti ei saa eirata 1974. aasta ajutist põhiseadust, milles sisaldub säte, millega on keelatud igasugune poliitiline tegevus, mis ei ole kooskõlas doktriiniga, et Jammu ja Kashmir on Pakistani osa. 1974. aastal vastu võetud nn ajutine põhiseadus võimaldab paljude struktuuride olemasolu, mis moodustavad autonoomse riigi, sealhulgas korrapärastel valimistel valitav legislatiivkogu, rahvuskogu enamust esindav peaminister, kaudselt valitud president, sõltumatud õigusasutused ja kohaliku omavalitsuse institutsioonid. Kuid need sätted kõlavad väga õõnsalt. Riigivõim kuulub Azad Jammu ja Kashmiri nõukogule, mida juhib Pakistani peaminister ja mille enamuse moodustavad tema kabineti liikmed või tema nimetatud liikmed. Lisaks sellele võib Pakistani valitsus Jammu ja Kashmiri ajutise põhiseaduse akti (mille koostasid föderaalne õigusministeerium ja Islamabadis asuv Kashmiri asjade ministeerium) paragrahvi 56 alusel Azad Jammu ja Kashmiri ükskõik millistel valimistel valitud valitsuse ametist vabastada, olenemata AJK rahvuskogu toetusest, ja nagu kogu Pakistanis, ütleb õigusaktide puhul viimase otsustava sõna riiklik islaminõukogu.

Gilgit ja Baltistan

19. Kuigi AJKs on olukord halb, on see tunduvalt halvem Pakistani hallatava Kashmiri põhjaosas Gilgitis ja Baltistanis, millel ei ole mingisugust staatust ega isegi demokraatiat meenutavat struktuuri.

20. Gilgitit ja Baltistani (mida nimetatakse Pakistani Põhjapiirkonnaks) haldab Pakistan. Kuna Pakistan väidab, et kogu Jammu ja Kashmir on vaidlusalune territoorium, ei ole sellesse ametlikult Põhjapiirkonda liidetud. Sellisena ei ole ta Pakistani provintsi ega AJK osa. Põhjapiirkonna nõukogu, mis loodi mõni aeg tagasi ja mille eesmärk on tegutseda provintsi koguna, on tegelikult vaid suitsukate põhiseadusliku identiteedi ja kodanikuõiguste puudumisele.
21. Inimesi peetakse vaesus, kirjaoskamatuses ja mahajäämuses. Vaesust ja kõige elementaarsemate põhivajaduste rahuldamatust on lihtne näha – piirkonnas on 25 väikest haiglat, kus töötab 140 arsti (üks arst 6000 inimese kohta), samal ajal kui ülejäänud Pakistanis on 830 haiglat 75 000 inimese kohta, elanikest 33% on kirjaoskamatud ja haridusnäitajate järgi on tüdrukute ja naiste olukord eriti halb; Gilgitis ja Baltistanis on ainult 12 keskkooli ja kaks piirkondlikku kolledžit, kus kraadiõpet ei ole; valitsusasutuste töökohtade kõrval pakub töökohti ainult turismisektor, mis on ilmselt problemaatiline. Üksikutel kohalikel elanikel on kindlad töökohad valitsusasutustes, kuid isegi neile makstakse kuni 35% vähem kui mittekohalikele töötajatele. Kohalikke raadio- ja telejaamu ei ole.
22. 2005. aasta maavärin, mis oli isegi hävitav, halvendas eespool nimetatud olukorda veelgi. Oleks täiesti vastutustundetu jätta sellele olukorrale tähelepanu juhtimata või jätkuvat ebaõiglust rõhutamata ja seetõttu rõhutatakse raportis jõuliselt, et Pakistan peab oma arusaamad demokraatlikust vastutusest läbi vaatama ja tegelema oma (de facto) kontrolli all oleva piirkonna põhivajaduste rahuldamisega.

Otsese rahvahääletuse küsimus

23. Raportis toetatakse selgelt India ja Pakistani vahelist rahuprotsessi kui teed, mis viib edasi.
24. Oma nõude toetamiseks, et tuleb korraldada otsene rahvahääletus küsimuses, kas ühendatud Jammu ja Kashmir peaks „ühinema” India või Pakistaniga, viitab Pakistan jätkuvalt ÜRO Julgeolekunõukogu varasematele resolutsioonidele Kashmiri kohta. Raportis märgitakse siiski, et Pakistan ei ole täitnud ega enam ei saa täita ÜRO sätestatud tingimusi otsese rahvahääletuse korraldamiseks. Olukord on muutunud.

Kokkuvõte

25. Kokkuvõtteks võib öelda, et raportis tunnustatakse Kashmiri rahva, keda raportöör peab visaduse eest ainult kiitma, vana ja ainulaadset pärandit. Nii paljude konfliktide ja tragöödiatega täidetud aastakümneid selles erakordselt ilusas ja ajaloolises India mandri osas on lohutav näha, et kaks suurt riiki – India ja Pakistan – lähenevad teineteisele Kashmiri rahvaste kaudu ja et rahumeelsed lahendused on silmapiiril ja neid juba rakendatakse. See on tuttav protsess, mida Euroopa Parlament täielikult toetab.

List of UN resolutions on Kashmir (1948-1971)

Resolution 38 (1948) adopted by the United Nations Security Council (hereafter referred to as the Security Council) at its 229th Meeting held on 17 January 1948;
Resolution 39 (1948) adopted by the Security Council at its 230th Meeting held on 20 January 1948;
Draft Resolution presented by the President of the Security Council and the Rapporteur on 6 February 1948;
Resolution 47 (1948) adopted by the Security Council at its 286th Meeting held on 21 April 1948;
Resolution 51 (1948) adopted by the Security Council at its 312th Meeting held on 3 June 1948;
Resolution adopted by the United Nations Commission for India and Pakistan on 13 August 1948;
Resolution adopted by the United Nations Commission for India and Pakistan on 5 January 1949;
Proposal in respect of Jammu and Kashmir made by General A.G.L. McNaughton, President of the Security Council of the United Nations on 22 December 1949;
Resolution 80 (1950) adopted by the Security Council at its 470th Meeting held on 14 March 1950;
Resolution 91 (1951) adopted by the Security Council at its 539th Meeting held on 30 March 1951;
Resolution 96 (1951) adopted by the Security Council at its 566th Meeting held on 10 November 1951;
Resolution 98 (1952) adopted by the Security Council at its 611th Meeting held on 23 December 1952;
Resolution 122 (1957) adopted by the Security Council at its 765th Meeting held on 24 January 1957;
Draft Resolution presented by Australia, Cuba, U.K. and U.S.A. on 14 February 1957;
Resolution 123 (1957) adopted by the Security Council at its 774th Meeting held on 21 February 1957;
Draft Resolution presented by Australia, Columbia, Philippines on 16 November 1957;
Resolution 126 (1957) adopted by the Security Council at its 808th Meeting held on 2 December 1957;
Draft Resolution submitted by Ireland to the Security Council on June 22, 1962;
Statement of the President of the Security Council (French Representative) made on the 18 May 1964 at the 1117th Meeting of the Council (Document No. S/PV. 1117, dated the 18 May 1964) summarizing the conclusion of the debate on Kashmir;
Resolution 209 (1965) adopted by the Security Council at its 1237th Meeting held on 4 September 1965;
Resolution 210 (1965) adopted by the Security Council at its 1238th Meeting held on 6 September 1965;
Resolution 211 (1965) adopted by the Security Council at its 1242nd Meeting held on 20 September 1965;

Resolution 214 (1965) adopted by the Security Council at its 1245th Meeting held on 27 September 1965;
Resolution 215 (1965) adopted by the Security Council at its 1251st Meeting held on 5 November 1965;
Resolution 303 (1971) adopted by the Security Council at its 1606th Meeting held on 6 December 1971;
Question considered by the Security Council at its 1606th, 1607th and 1608th Meetings held on 4, 5 and 6 December 1971;
Resolution 307 (1971) adopted by the Security Council at its 1616th Meeting held on 21 December 1971.

MENETLUS

Pealkiri	Kashmir: praegune olukord ja tulevikuväljavaated
Menetluse number	2005/2242(INI)
Vastutav komisjon Loa kinnitamisest istungil teada andmise kuupäev	AFET 15.12.2005
Arvamuse esitaja(d) istungil teadaandmise kuupäev	-
Arvamuse esitamisest loobumine otsuse kuupäev	-
Tõhustatud koostöö istungil teadaandmise kuupäev	-
Raportöör(id) nimetamise kuupäev	Baroness Nicholson of Winterbourne 12.12.2005
Endine raportöör / Endised raportöörid	-
Arutamine parlamendikomisjonis	28.11.2006 24.1.2007 26.2.2007
Vastuvõtmise kuupäev	21.3.2007
Lõpphääletuse tulemused	+ 60 - 1 0 11
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Vittorio Agnoletto, Roberta Alma Anastase, Robert Atkins, Panagiotis Beglitis, Monika Beňová, André Brie, Philip Claeys, Simon Coveney, Véronique De Keyser, Hanna Foltyn-Kubicka, Michael Gahler, Bronisław Geremek, Alfred Gomolka, Richard Howitt, Jana Hybášková, Anna Ibrisagic, Bogdan Klich, Helmut Kuhne, Vytautas Landsbergis, Eugen Mihăescu, Philippe Morillon, Pasqualina Napoletano, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Baroness Nicholson of Winterbourne, Raimon Obiols i Germà, Cem Özdemir, Janusz Onyszkiewicz, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Mirosław Mariusz Piotrowski, Hubert Pirker, Michel Rocard, Raúl Romeva i Rueda, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Marek Siwiec, István Szent-Iványi, Charles Tannock, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Ari Vatanen, Kristian Vigenin, Jan Marinus Wiersma
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Laima Liucija Andrikienė, David Casa, Giulietto Chiesa, Alexandra Dobolyi, Andrew Duff, Carlo Fatuzzo, Kinga Gál, David Hammerstein Mintz, Tunne Kelam, Evgeni Kirilov, Jo Leinen, Yiannakis Matsis, Doris Pack, Inger Segelström, Adrian Severin, Jean Spautz, Csaba Sándor Tabajdi
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 178 lg 2)	Sharon Bowles, Philip Bushill-Matthews, Roger Helmer, Sajjad Karim, Elizabeth Lynne, David Martin, Gérard Onesta, Ria Oomen-Ruijten
Esitamise kuupäev	25.4.2007
Märkused (andmed on kättesaadavad ainult ühes keeles)	

